

ارزیابی آسیب پذیری کاربری های ویژه از دیدگاه پدافند غیر عامل (نمونه موردی: کاربری درمانی در اهواز)

سروش درخشنده^۱، مجید رحیمی^{۲*}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت شهری، دانشکده هنر و معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

۲- استادیار گروه گروه شهرسازی، واحد جهرم، دانشگاه آزاد اسلامی، جهرم، ایران

(d_rahimi44@yahoo.com)

چکیده

پیشگیری و رعایت تمهیدات پیشگیری، آماده سازی و مصون نمودن عوامل انسانی و انسان ساز در مقابل هر نوع بحرانی، نشان دهنده تدبیر است. این موضوع در طول تاریخ، از ذهن مدیران دور نمانده و همیشه فاتحان و قهرمان افسانه ای از اقدامات تدافعی قبل از وقوع حادثه بهره جسته اند. برنامه ریزی بهینه کاربری های شهری نقش مهمی در کاهش آسیب پذیری شهرها در برابر حوادث و مخاطرات محیطی دارد. مفهوم پدافند غیر عامل در حوزه شهری مسایل و مباحث بسیار گسترده ای را شامل می شود که از مهمترین آنها می توان به حوزه بهداشت و درمان در کاهش خسارات جانی ناشی از بحران های طبیعی و انسانی و تأمین امنیت بهینه در شهرها اشاره کرد. شهر اهواز با جمعیت بیش از یک میلیون نفری یکی از کلان شهرهای بزرگ کشور می باشد که با توجه به موقعیت مرزی و ویژگی های اقتصادی، سیاسی و ارتباطی آن در استان و کشور، آسیب پذیری این شهر را در زمان بحران افزایش خواهد داد. روش این تحقیق که به بررسی آسیب پذیری بیمارستان های شهر اهواز از دیدگاه مکانیابی پدافند غیر عامل می پردازد، توصیفی-تحلیلی است که ابزار گردآوری اطلاعات؛ کتابخانه، پرسشنامه و اینترنت بوده و جهت تحلیل اطلاعات از نرم افزارهای (Arc, Excel, Google Earth و GIS) استفاده شده است. نتایج حاکی از آن می باشد که؛ اصول مکانی (همجواری) پدافند غیرعامل در بیمارستان های شهر اهواز رعایت شده اما میزان آن کم می باشد که مقدار آن برای بیمارستان های شهر اهواز به طور متوسط ۲۹ درصد بوده است.

واژه های کلیدی: آسیب پذیری، کاربری ویژه، بیمارستان، پدافند غیرعامل، شهر اهواز